

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1111/2014
27.11.2014. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгомира Милојевића и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног З.П., због кривичног дела издавање чека и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 3. у вези става 2. Кривичног законика у вези члана 61. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног З.П., адвоката М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 565/13 од 18.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 26/14 од 28.07.2014. године, у седници већа одржаној дана 27.11.2014. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.П., адвоката М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Лесковцу К 565/13 од 18.11.2013. године и Апелационог суда у Нишу Кж1 26/14 од 28.07.2014. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу К 565/13 од 18.11.2013. године окривљени З.П. је оглашен кривим да је извршио продужено кривично дело издавање чека и коришћење платних картица без покрића из члана 228. став 3. у вези става 2. КЗ у вези члана 61. став 1. и став 5. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године и четири месеца. Истом пресудом окривљени З.П. је обавезан да суду плати на име трошкова кривичног поступка износ од 36.750,00 динара, а на име судског паушала износ од 8.000,00 динара, све у року од 15 дана од правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. У смислу члана 92. став 1. КЗ у вези члана 258. став 4. ЗКП окривљени З.П. је обавезан да на име накнаде штете оштећеном А. д.о.о. из Н.С. исплати износ од 1.369.040,00 динара, а оштећеном Ј. д.о.о. из С. износ од 1.287.500,00 динара, а све у року од 15 дана од правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 26/14 од 28.07.2014. године одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног З.П., а пресуда Основног суда у Лесковцу К 565/13 од 18.11.2013. године је потврђена.

Против наведених пресуда, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљеног З.П., адвокат М.П., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине у целости и врати на поновну одлуку или да побијане пресуде преиначи.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног З.П. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП су прописани разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева, па између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП као разлог је предвиђена повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) до 3) и члану 441. ст. 3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред апелационим судом.

У образложењу поднетог захтева за заштиту законитости бранилац окривљеног истиче да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 11) ЗКП и члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, наводећи да је изрека правноснажне пресуде Основног суда у Лесковцу неразумњива и да не садржи све оно што је потребно да изрека садржи у смислу члана 438. став 3. ЗКП, те да је образложење другостепене пресуде контрадикторно. Како наведене повреде одредаба кривичног поступка нису прописане као разлози због којих окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, то је захтев у овом делу оцењен као недозвољен.

Бранилац окривљеног у захтеву указује и то да је током поступка из налаза и мишљења вештака јасно утврђено да је предузеће окривљеног било активно и после стављања менице у промет, односно да рачун предузећа није био у блокади, те да су те чињенице битне јер указују да окривљени није извршио кривично дело које му је стављено на терет, као и да је суд морао да обави вештачење преко вештака финансијске струке како би несумњиво утврдио да ли је предузеће окривљеног имало пословне односе са другим правним лицима, а из којих односа би предузеће окривљеног потраживало одређене износе. По налажењу овог суда, изнетим наводима бранилац окривљеног првостепену и другостепену пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што није разлог из члана 485. став 4. ЗКП због којег

окривљени преко браниоца може поднети овај правни лек, то је захтев и у овом делу оцењен као недозвољен.

Имајући у виду одредбу члана 71. став 1. тачка 5) ЗКП која прописује да бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени, Врховни касациони суд налази да следствено томе ни бранилац окривљеног не може поднети захтев за заштиту законитости мимо разлога предвиђених у члану 485. став 4. ЗКП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, одбацио као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног.

Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.